

از معادله ۱-۵: یادآوری میشود که ضریب پخش بطور تقریبی از رابطه

$$D = \frac{\lambda_{\text{پت}}}{\tau}$$

پست میاید بطوری که از معادله ۱-۵ فاصله ابتدای برای است با محدود D . برای اغلب محیطهای پخش D در حدود یک سانتیمتر یا کمتر است، و در نتیجه d هیچوقت بیش از ۲ سانتیمتر نیست و غالباً خیلی کمتر است. از طرف دیگر اغلب راکتورها از نظر ابعاد در حدود چندتر میباشند، بطوری که در بسیاری از محاسبات میتوان از فاصله ابتدای بطور کلی صرف نظر نمود. در این حالت ها فرض میشود که فولو در سطح عملی راکتور ازین سرود. $(R_{\text{eff}}) = 0$

شرایط مرزی در روی یک سطح مشترک:

در مسایلی که شامل پخش نوترون در سیستمهای محتوی چند ماده مختلف است باید بدانیم چگونه جریان و فولوی نوترون ها، در طریقین سطح مشترک بین محیطهای مختلف بهم مربوط میشوند. این امر به مطلبی که به شرایط مرزی فصل مشترک معروف است منتهی میشود. برای بدست آوردن این روابط عبور نوترون را از فصل مشترک بین دو ناحیه A و B در نظر بگیرید. مولفه عمودی دانسیته جریان نوترون که در ناحیه A روی فصل مشترک حساب شود برابر است با تعداد خالص نوترونهایی که ناحیه A را ترک میکنند. چون نوترونها نمیتوانند در سطح مشترک انباشته شوند، این کمیت برابر تعداد نوترون ها برسانیشتر مربع بر ناحیه است که وارد B میشوند. همچنین این کمیت بویژه خود مساوی با مولفه عمودی دانسیته جریان است که در ناحیه محاسبه شده باشد. این شرط مرزی برحسب علامت اختصاری بشکل زیر است:

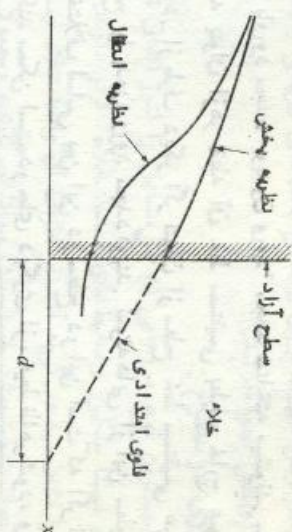
$$(ii) \quad (J_A)_n = (J_B)_n$$

که زئرفویس n مولفه ای از J عمود بر سطح را نشان میدهد. میتوان توجه نمود که شرط مرزی (ii) دقیق بوده و بر اساس نظریه پخش بنا نهاده است. چون نوترون ها در فصل مشترک بین دو محیط بدون مانع عبور میکنند، تابع توزیع دانسیته نوترون باید در دو طرف مرز پیوسته باشد. در نتیجه فولو که به سادگی انتگرال این تابع در زاویه فضایی است (قسمت ۱-۵) نیز باید پیوسته باشد.

(III) فولو در عبور از مرز بین دو محیط مختلف پیوسته است

در بسیاری از راکتورها اغلب لایه های نسبتاً نازک مواد ساختمانی برای جدا کردن قسمت های مختلف سیستم ها بکار میروند، مثلاً هسته راکتور اغلب بوسیله یک ظرف با دیواره نازک از باز تابنده یا توی جدا میشود، گاهی در چنین دستگاههایی میتوان با جانشین

و محاسبه آن در نزدیکی یک سطح آزاد که نشان داده شده است مشاهده میشود. گرچه در داخل محیط دو جواب خیلی نزدیک بهم هستند، ولی در نزدیک سطح خیلی بایک دیگر تفاوت دارند.

ش ۱-۸-۵- فولوی نوترون بصورت تابعی از مکان در نزدیکی یک سطح

آزاد از روی نظریه پخش وانتقال

برای سطح آزاد خمیده (مثلاً لبه خارجی راکتورهای استوانه ای یا کروی) فاصله ابتدای از فرمولی که تا حدی پیچیده تر از معادله ۱-۵ است بدست میاید و به شعاع خمیدگی سطح R بستگی دارد. در هر صورت در حد شعاع خمیدگی بزرگ d به سمت مقدار سطح آزاد سطح میل میکند، یعنی بشکل

$$\frac{d}{R} \rightarrow 0$$

بنابر این میتوان معادله ۱-۵ را در روی سطح (راکتورهای استوانه ای یا کروی) بکار برد بشرطی که همانطور که معمولاً هم هست $d \ll R$ باشد.

از نظر معادله ۱-۵ اگر جواب معادله پخش بطور خطی بعد از سطح امتداد یابد، این جواب در نقطه ای به فاصله d از سطح ازین سرود. (ش ۱-۸-۵). این گونه امتداد دادن فولو در حل معادله پخش خطی قابل اغماضی را وارد میکند، زیرا بطوری که در زیر نشان داده شده است معمولاً d نسبت به ابعاد سیستم های عملی خیلی کوچک است. بنابر این میتوان شرط ساده تر زیر را جانشین شرط مرزی (i) نمود.

(i) جواب معادله پخش در فاصله ابتدای بعد از لبه سطح آزاد صفر میشود.

باید تاکید شود که این شرط مرزی فقط یک وسیله ریاضی برای ساده کردن مسئله و یافتن جواب های معادله پخش میباشد.

در حقیقت در فاصله ابتدای فولوی نوترون ازین سرود و جواب هایی که به این

وسیله بدست می آیند در نزدیکی مرز، فولوی صحیح را بدست نمیدهند.

باید عملاً فولوی نوترون همیشه معین باشد ولی برای جواب معادله پخش شرط دیگری که نسبتاً کمتر محدود کننده است وجود دارد.

(Vi) جواب معادله پخش باید در ناحیه‌هایی که معادله پخش صادق است محدود باشد یعنی (نه الزاماً) در نقاط متصل توزیع چشمه.

لازم است تأکید شود که شرایط (V) و (Vi) خود بخود در تابعی صدق می‌کنند (فقط یک تابع) که در معادله پخش و شرایط مرزی قبلی صدق می‌نمایند. شرایط (V) و (Vi) چیز تازه‌ای به جواب نمی‌افزایند. با وجود این بطوری که کرآر در این فصل دیده خواهد شد، این شرایط تازه اغلب وسیله‌ای برای حذف تابع‌های بی‌ربط می‌باشند.

۹-۵- جواب‌های مقدماتی پایدار معادله پخش :

یافتن جواب‌هایی برای معادله ۸-۵ که در شرایط مرزی بحث شده در قسمت قبل صدق کنند همیشه آسان نیست. ولی در حالات بخصوصی عملیات ریاضی آن کاملاً روشن است و در این قسمت به‌منظور نمایش نحوه عمل چند مسئله از این نوع در نظر گرفته می‌شود. باید دانست که این مسائل الزاماً تاحدی مصنوعی هستند، زیرا علاوه بر نکات دیگر فرض شده است که همه نوترون‌ها با یک انرژی آزاد و پخش می‌شوند. مسائل واقعی‌تر در فصل‌های بعدی بحث خواهند شد.

قبل از ادامه کار اگر معادله ۸-۵ را بصورت زیر بنویسیم موجب تسهیلاتی می‌شود:

$$\nabla^2 \Phi - \frac{1}{L^2} \Phi = -\frac{S}{d} \quad (9-5)$$

در این معادله ثابت L^2 بصورت زیر تعریف می‌شود:

$$L^2 = \frac{D}{\Sigma_a} \quad (9-5)$$

کمیت L بطور مکرر در معادلات تئوری و رکتور ظاهر می‌شود و به نام طول پخش^۱ معروف است. چون D و Σ_a به ترتیب دارای ابعاد C_m^{-1} و C_m هستند، از معادله ۵-۳ میتوان به آسانی دید که L دارای بعد C_m است. اهمیت فیزیکی طول پخش در قسمت ۱۰-۵ بحث خواهد شد، در حال حاضر باید L را فقط بعنوان یک پارامتر که در معادله پخش ظاهر می‌شود در نظر گرفت.

چشمه سطحی^۲ بی‌نهایت بزرگی را در نظر بگیرید که در هرتزیه S نوترون دارای واحد سطح (به سیزان ثابت) در یک محیط همگن بی‌نهایت بزرگ آزاد می‌کند. چون سطح چشمه و

کردن یک شرط مرزی بجای ناحیه ساختمانی، بدست آوردن جواب مسئله پخش را تسهیل کرد. این کار را بشرطی میتوان کرد که پویش آزاد متوسط نوترون در ماده ساختمانی خیلی بیش از ضخامت ساختمانی باشد. در این حالت میتوان به آسانی نشان داد که فولو در طی این ناحیه ساختمانی تقریباً ثابت است، ولی دانسیته جریان به مقداری برابر تعداد نوترون‌هایی که جذب ماده می‌شوند کاهش می‌یابد.

بنابر این شرایط مرزی برای سطح مشترک نازک عبارتند از:

$$\Phi_A = \Phi_B \quad (iv)$$

$$(J_A)_n = (J_B)_n + X \Sigma_a \Phi_A \quad (iv')$$

که در آن X سطح مقطع جذب ماکروسکوپی ساختمان بوده و X ضخامت آن است. در بکار بردن این شرط مرزی باید دقت کرد که مولفه‌های عمودی همگانی که مثبت در نظر گرفته می‌شوند جهت آنها از ناحیه A بدست ناحیه B باشد. اگر فرض شود که جهت مولفه‌های عمودی برخلاف این باشد، علامت دومین عبارت در معادله منفی است.

شرایط دیگر:

شرایط مرزی فوق‌همراه با معادله پخش جواب‌جانی برای هرگونه مسئله پخش فیزیکی که شامل یک یا چند محیط پخش و یا سطح آزاد باشد بدست می‌دهد. گرچه برای بدست آوردن جواب صحیح شرایط دیگری لازم نیست، اغلب بهتر است در حدود محدودیت‌های نظریه پخش برای بدست آوردن جواب از بعضی شرایط فیزیکی نسبتاً روشن دیگر استفاده شود.

برای مثال، فولوی منفی یا سوپروسی منتهی ندارد (و بنابر این جواب صحیح معادله پخش باید حقیقی و غیر منفی باشد). البته این شرط را تنها در مورد ناحیه‌هایی میتوان بکار برد که معادله پخش در آنها صادق باشد. بنابر این در بدست آوردن فولو در یک قسمت از کدکند کننده که بوسیله حلاله احاطه شده باشد، این حقیقت که جواب در حلاله منفی است منعی ندارد چون معادله پخش در آنجا صادق نیست.

(بطور خلاصه در ناحیه‌هایی که معادله پخش صادق می‌کند باید جواب معادله پخش حقیقی، غیر منفی و دارای یک مقدار باشد).

فولوی نوترون همچنین هیچوقت نمیتواند بی‌نهایت باشد. گرچه این گفته از نظر تکنیکی صحیح است، در این فصل خواهیم دید که جواب بعضی مسائل پخش فرضی گاهی شامل نقاطی می‌شوند که فولو در آنجا بی‌نهایت است، این امر در مسائلی اتفاق می‌افتد که توزیع چشمه نوترون بوسیله تابعی نشان داده می‌شود که خود در بعضی نقاط بی‌نهایت است. ولی این روش خود وسیله ریاضی دیگری است، زیرا دانسیته خروج چشمه حقیقی بی‌نهایت نیست و حالات خاصی که این توابع برای فولو معرفی می‌کنند هیچگونه اهمیت فیزیکی ندارند. با وجود اینکه

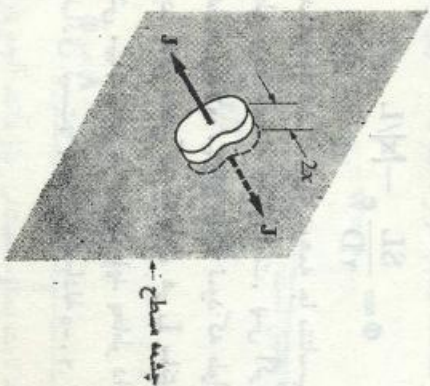
معمولاً برای معادلات غیرهمگن یکا بر سر وجود حل کرد. (بعضی از این روش‌ها در قسمت ۱-۰-۰ بحث شده است). شکل غیرعادی تابعی که در عبارت غیر همگن ظاهر میشود حل معادله را به هیچوجه پیچیده نمیکند. ولی برای اینگونه مسائل روش فیزیکی‌تری وجود دارد. اولاً توجه خواهد شد که جز در $X=0$ معادله $\nabla^2 \Phi = 0$ معادله همگن ساده زیر است:

$$\nabla^2 \Phi = 0, X \neq 0 \quad (58-0)$$

اکنون میتوان اثر چشمه در $X=0$ را بجای استفاده مستقیم از تابع دانسته چشمه بوسیله یک شرط چشمه منظور کرد. برای بدست آوردن شرط چشمه یک جعبه قرصی شکل کوچک با سطح واحد و ضخامت $2X$ در روی صفحه چشمه مطابق شکل ۹-۰-۵ ساخته میشود. با توجه به تقارن مسئله عبور خالص نوترون‌ها از دو انتهای جعبه قرصی شکل برابر است با $2J(X)$ که در آن $J(X)$ اندازه (بزرگی) دانسته جریان نوترون در حرکت از دو انتهاست. چون صفحه سطح چشمه بی نهایت بزرگ است جریان خالص نوترون در جوانب جعبه وجود نخواهد داشت. در حده وقتی X به صفر نزدیک میشود جریان خالص نوترون به خارج جعبه باید مساوی S باشد و نتیجه میشود که:

$$\lim_{X \rightarrow 0} J(X) = \frac{S}{2} \quad (59-0)$$

این نتیجه، شرط چشمه لازم است*. معادله ۹-۰-۵ دارای جواب عمومی زیر است:

ش ۹-۰-۵- نحوه ساختمان برای بدست آوردن شرط چشمه سطحی

* میتوان توجه نمود که اگر چشمه‌ها بطور غیر یکنواخت از صفحه آزاد شوند یا اگر صفحه محدود باشند بی نهایت بزرگ باز این شرط همچنین صادق است. در این حالت جریان خالص نوترونی از جوانب جعبه وجود خواهد داشت. ولی این جریان در حد نهایی یعنی وقتی که اندازه جعبه به صفر برسد از بین میرود و معادله ۹-۰-۵ باز مجدداً بدست میآید.

محیط هر دو بی نهایت بزرگ هستند، فولو در هر نقطه محیط میتواند فقط تابع فاصله از سطح باشد. اگر این فاصله را x بنامیم معادله ۲-۰-۵ بشکل زیر در میآید:

$$\nabla^2 \Phi - \frac{1}{L^2} \Phi = -\frac{S(x)}{D} \quad (60-0)$$

تابع دانسته چشمه یعنی $S(x)$ در معادله ۴-۰-۵ تابعی غیر عادی از x است. چون در خود محیط چشمه‌ای وجود ندارد $S(x)$ در هر جای محیط صفر است. ولی در $X=0$ تابع $S(x)$ بی نهایت میباشد. علت این امر این است که در قسمت ۳-۰-۵ دانسته بصورت تعداد نوترون‌های آزاد شده در ثانیه بازای واحد حجم تعریف شده بود. وقتی نوترون‌ها از صفحه بی نهایت نازکی آزاد شوند، الزاماً دانسته نوترون‌ها در روی سطح بی نهایت است زیرا تعداد معینی نوترون در حجمی برابر صفر تولید شده است.

توابعی از قبیل $S(x)$ که در همه جا برابر صفر هستند بجز در $X=0$ را میتوان بر حسب تابع دلتای دیراک $\delta(x)$ نشان داد، که بوسیله معادله زیر تعریف میشود.

$$\delta(x) = 0, x \neq 0 \quad (61-0)$$

$$\int_a^b \delta(x) dx = \begin{cases} 1, & a < 0 < b \\ 0, & \text{سایر حالات} \end{cases}$$

این تابع نسبتاً غیرعادی در زمینه دوم بیشتر توضیح داده شده است. در هر صورت $S(x)$ را میتوان بصورت زیر نوشت:

$$S(x) = S \delta(x) \quad (62-0)$$

از روی معادله ۵-۰-۵ تعداد کل نوترون‌هایی که در هر ثانیه بازای واحد سطح از چشمه آزاد میشوند عبارت است از:

$$\int_{-\infty}^{\infty} S(x) dx = S \int_{-\infty}^{\infty} \delta(x) dx = S$$

که می‌تواند هر مقداری را در شرایط مربوط اتخاذ نماید. با قرار دادن معادله ۶-۰-۵ در معادله ۴-۰-۵ معادله بخش باین صورت در میآید.

$$\nabla^2 \Phi - \frac{1}{L^2} \Phi = -\frac{S \delta(x)}{D} \quad (63-0)$$

این یک معادله دیرانسیل خطی، غیرهمگن، معمولی است و میتوان آنرا به روش‌هایی که ۱- Dirac Delta

نی نهایت بزرگ آزاد میکنند در نظر بگیرند. اگر فرض شود که نقطه چشمه نقطه ای روی سر کره یک دستگاه مختصات کروی قرار دارد، روشن است که فولو فقط به r بستگی دارد. وقتی شکل لاپلاسی می باشد، r که در معادله ۹۷-۵ داده شده است یکار ببریم، فقط عبارت اولیه باقی میماند و معادله پخش به شکل زیر است.

$$\frac{1}{r^2} \frac{d}{dr} r^2 \frac{d\Phi}{dr} - \frac{1}{L^2} \Phi = 0 \quad (11-0)$$

مگر در مبدا یعنی $r=0$ شرایط مناسب برای این مسئله با کشیدن یک کره کوچک در اطراف چشمه و محاسبه تعداد خالص نوترون هایی که در هر ثانیه از سطح آن عبور میکنند بدست میآید. اگر شعاع کره r باشد این تعداد درست برابر است با $4\pi r^2 J(r)$ بطوری که در حدود وقتی r به صفر میل میکند شرط زیر بدست میآید:

$$\lim_{r \rightarrow 0} r^2 J(r) = \frac{S}{4\pi} \quad (12-0)$$

برای حل کردن معادله ۱۱-۵ معرفی یک متغیر جدید w که بشکل زیر تعریف میشود باعث سهولت امر خواهد شد.

$$w = r\Phi \quad (13-0)$$

وقتی معادله ۱۳-۵ را در معادله ۱۱-۵ قرار دهیم معادله زیر برای w بدست میآید.

$$\frac{d^2 w}{dr^2} - \frac{1}{L^2} w = 0$$

جواب عمومی این معادله چنین است:

$$w = A e^{-r/L} + C e^{r/L}$$

و بنا بر این Φ برابر است با:

$$\Phi = A \frac{e^{-r/L}}{r} + C \frac{e^{r/L}}{r}$$

که در آن A و C اعداد ثابت معلوم هستند. باز مانند آنچه در نمونه قبلی دیدیم باید وقتی r بدست نی نهایت میل میکند Φ ثابت بماند و C باید صفر باشد. A از روی شرط چشمه یعنی معادله ۱۲-۵ بدست میآید.

پس:

$$J = -D \frac{d\Phi}{dr} = DA \left(\frac{1}{rL} + \frac{1}{r^2} \right) e^{-r/L}$$

$$\Phi = A e^{-x/L} + C e^{x/L}$$

که در آن A و C اعداد ثابتی هستند که باید تعیین شوند*. اکنون اگر فقط مقادیر مثبت x را در نظر بگیریم، پیداست که باید C برابر صفر گرفته شود، وگرنه با بزرگ شدن x فولو نی نهایت بزرگ خواهد شد. ضریب ثابت A را میتوان از روی شرط سرزی بدست آورد. از قانون فیکه داریم:

$$J = -D \frac{d\Phi}{dx} = \frac{DA}{L} e^{-x/L} \quad \left(\frac{S}{4\pi} \cdot \frac{4\pi}{r^2} \right)$$

از قرار دادن این رابطه در معادله ۹۹-۵ نتیجه میشود.

$$A = \frac{SL}{rD}$$

و بنا بر این

$$\Phi = \frac{SL}{rD} e^{-x/L}$$

این نتیجه فقط برای مقادیر مثبت x صادق است. ولی بعزت تقارن مسئله میتوان تنها با قرار دادن قدر مطلق (x) بجای خود x جوابی بدست آورد که برای همه مقادیر x صادق میکند. بنا بر این داریم

$$\Phi = \frac{SL}{rD} e^{-|x|/L} \quad (10-0)$$

از روی معادله ۱۰-۵ مشاهده خواهد شد که فولو در همه جا متناسب است با قدرت چشمه یعنی S ، این در حقیقت نتیجه خطی بودن معادله پخش است. پس اگر مثلاً شدت چشمه دو برابر شود فولو نیز دو برابر خواهد شد. بعلاوه میتوان توجه نمود که طول پخش بصورت یک طول افت^۱ برای فولو ظاهر میشود. بدین معنی که در طول هر L سانتی متر از صفحه چشمه فولو بالاندازه یک ضریب e کاهش مییابد. در هر صورت باید بخاطر داشت که قانون فیکه تا فاصله چند پویش آزاد از چشمه صادق نیست. بنا بر این معادله ۱۰-۵ در نزدیکی $x=0$ صدق نمی کند.

چشمه نقطه ای در یک محیط بی نهایت بزرگ^۲:

اکنون یک چشمه نقطه ای را که در هر ثانیه S نوترون بطور ایزوتروپ در محیط^۳ اکنون یک ضریب ثابت B در تئوری راکتور مفهوم خاصی دارد و معمولاً برای آن منظور نگه داری میشود.

مقدار ثابت A از شرط چشمه یعنی معادله $0-0$ به روش معمولی بدست میاید و عبارت است از:

$$A = \frac{SL}{rD} \left(1 + e^{-a/L} \right)^{-1}$$

پنابراین برای مقادیر مثبت Φx بوسیله رابطه زیر داده میشود:

$$\Phi = \frac{SL}{rD} \frac{e^{-x/L} - e^{-(a-x)/L}}{1 + e^{-a/L}}$$

با توجه به تقارن مساله، از جایگزینی $|x|$ بجای x میتوان جوابی یافت که برای کلیه مقادیر x صادق باشد یعنی:

$$\Phi = \frac{SL}{rD} \frac{e^{-|x|/L} - e^{-(a-|x|)/L}}{1 + e^{-a/L}} \quad (11-0)$$

اگر صورت و مخرج معادله $0-0$ در $e^{a/L}$ ضرب شوند میتوان جواب آن را بشکل مناسب تر زیر نوشت:

$$\Phi = \frac{SL}{rD} \frac{\sinh[(a-|x|)/L]}{\cosh(a/L)} \quad (11-1)$$

که در آن توابع هیپرولیکی بصورت زیر تعیین میشوند.

$$\sinh x = \frac{e^x - e^{-x}}{2}, \quad \cosh x = \frac{e^x + e^{-x}}{2}$$

این توابع را میتوانستیم از اول مسئله بکار ببریم، زیرا جواب عمومی معادله $0-0$ را میتوان بصورت زیر نیز نوشت:

$$\Phi = A \cosh \frac{x}{L} + C \sinh \frac{x}{L}$$

البته هردو روش منتج به یک جواب نهایی میشوند، و انتخاب روش بسته به سلیقه است. ولی بطور کلی بهتر است، توابع هیپرولیکی را برای مسایلی که شامل محیطهای محدود هستند نظیر مسئله فوق و توابع نهایی برای محیطهای نامحدود بکار برد. دلیل این امر این است که $\sinh x$ دارای صفری است که هنگام سروکار با محیط محدود خاصیت مفیدی دارد. در حالی که توابع نهایی فاقد چنین صفری میباشند و مستقیماً و مستانیاً یکی از توابع نهایی در نی نهایت بوده در حالی که هردو تابع هیپرولیکی در نی نهایت منفصل هستند. بعلاوه $\cosh x$ تابعی است زوج و میتوان از آن بطور طبیعی در مسایلی که لغو توابع زوج باشد استفاده نمود.

$$A = \frac{S}{\pi D}$$

بالاخره فوولو بوسیله رابطه زیر بدست میاید:

$$\Phi = \frac{Se^{-r/L}}{\pi D r} \quad (14-0)$$

توجه خواهم شد که در این مثال باز فوولو متناسب است با قدرت چشمه یعنی S . ولی برخلاف مسئله چشمه سطحی قبل، Φ در روی چشمه بی نهایت است. همانطور که در قسمت ۸-۵ اشاره شد این مهم نیست چون از یک طرف چشمه های نقطه ای عملاً وجود ندارند. و از طرف دیگر جوابی که در معادله $0-0$ داده شده است در نزدیکی چشمه صادق نیست.

سیستم هایی با سطح آزاد:

یک تیغه بی نهایت بزرگ به ضخامت a که شامل فاصله ابتدای نیز میشود تصور کنید که در سرکزش یک چشمه سطحی بی نهایت بزرگ که در هر ثانیه S نوترون بازی واحد سطح آزاد میکند داشته باشد. چون بعد شامل فاصله ابتدای نیز میشود ضخامت فیزیکی این تیغه $(a-rd)$ میباشد که در آن $d=0.71\lambda_{tr}$. با فرض اینکه صفر سیستم مختصات در سرکز تیغه قرار دارد، معادله پخش باز همان معادله $0-0$ میباشد. شرط چشمه بوسیله معادله $0-0$ داده شده و شرایط مرزی چنین هستند.

$$\Phi \left(\pm \frac{a}{r} \right) = 0$$

برای مقادیر مثبت x جواب عمومی به این شکل است.

$$\Phi = Ae^{-x/L} + Ce^{x/L} \quad (15-0)$$

و با توجه به شرط مرزی در $\frac{a}{r}$

$$\Phi \left(\frac{a}{r} \right) = Ae^{-a/L} + Ce^{a/L} = 0$$

بطوریکه:

$$C = -Ae^{-a/L}$$

از قرار دادن این نتیجه در معادله $0-0$ نتیجه میشود.

$$\Phi = A \left[e^{-x/L} - e^{-(a-x)/L} \right]$$

که چهار عدد ثابت A_1, A_2, C_1, C_2 باید تعیین شوند. اگر برای یک لحظه توجه خود را روی مقادیر مثبت X متمرکز کنیم از شرط (i) میتوان به آسانی دید که $C_2 = 0$ سپس با استفاده از شرایط (ii) به روش معمولی داریم:

$$C_1 = -\frac{SL_1}{rD_1}$$

بنابر این فقط محاسبه A_1 و A_2 باقی میماند. این ها را میتوان با استفاده از شرط های (iii) و (iv) بدست آورد. از شرط (iii) و معادله های ۷۰-۷۱ و نتیجه میشود:

$$A_1 \cosh \frac{a}{rL_1} - \frac{SL_1}{rD_1} \sinh \frac{a}{rL_1} = A_2 e^{-a/rL_2} \quad (72-0)$$

و به همین طریق از شرط (iv) داریم

$$-\frac{D_1 A_1}{L_1} \sinh \frac{a}{rL_1} + \frac{S}{r} \cosh \frac{a}{rL_1} = \frac{D_2 A_2}{L_2} e^{-a/rL_2} \quad (73-0)$$

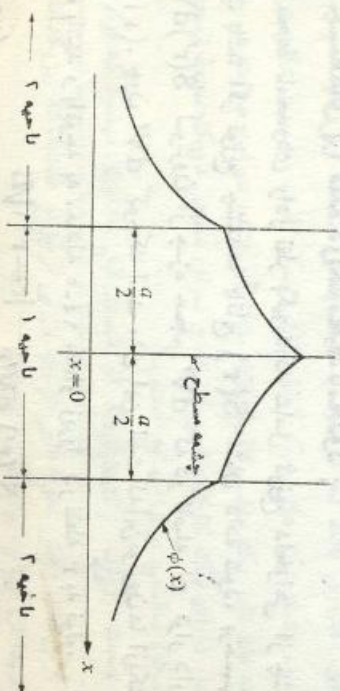
وقتی این معادلات برای A_1 و A_2 حل شوند نتایج زیر حاصل میشود:

$$A_1 = \frac{SL_1}{rD_1} \frac{D_1 L_2 \cosh(a/rL_1) + D_2 L_1 \sinh(a/rL_1)}{D_2 L_1 \cosh(a/rL_1) + D_1 L_2 \sinh(a/rL_1)} \quad (74-0)$$

و

$$A_2 = \frac{SL_1 L_2}{r} \frac{e^{a/rL_2}}{D_1 L_1 \cosh(a/rL_1) + D_2 L_2 \sinh(a/rL_1)} \quad (75-0)$$

با معلوم شدن همه مقادیر ثابت جواب معادله کامل است. باز از روی عبارات مربوط به A_1, A_2, C_1 و C_2 باید توجه نمود که علیرغم طبیعت پیچیده مسئله Φ هنوز در همه جا متناسب است با

ش ۱۰۰-۱- فوئوری فوترون در یک مسئله پخش ساده دو ناحیه ای

نسایل چند ناحیه ای:

در مسایلی که شامل دو یا چند محیط مختلف هستند شرایط مرزی فصل مشترک باید در هر یک از فصل مشترک هایی که محیط ها را از هم جدا میکنند برقرار باشند. بعنوان نمونه یک تیغه بی نهایت بزرگ به ضخامت a را در نظر بگیرید که در مرکزش یک چشمه سطحی داشته باشد که در هر ثانیه S فوتون به ازای واحد سطح پخش میکند نظیر مسئله قبلی ولی در اینجا بوسیله یک محیط بی نهایت ضخیم احاطه شده است. باز نویس های ۲۰۱ که بترتیب داخلی ترین و خارجی ترین ناحیه ها را مشخص می کنند، فوئوری بوسیله معادله پخش زیر تعیین میشود.

$$\frac{d\Phi_1}{dx^2} - \frac{1}{L_1^2} \Phi_1 = 0 \quad (76-0)$$

برای:

$$|x| < a/2 \text{ و } x \neq 0 \quad (77-0)$$

برای $|x| > a/2$ شرایط مرزی زیر باید صدق کنند:

(i) باید همگامیکه $|x| \rightarrow \infty$ مقدار Φ_2 ثابت بماند.

$$\lim_{x \rightarrow 0} J(x) = \frac{S}{r} \quad (\text{شرط چشمه}) \quad (78-0)$$

$$\Phi_1 \left(\pm \frac{a}{r} \right) = \Phi_2 \left(\pm \frac{a}{r} \right) \quad (79-0)$$

$$D_1 \frac{d\Phi_1}{dx} \bigg|_{x=\pm a/r} = D_2 \frac{d\Phi_2}{dx} \bigg|_{x=\pm a/r} \quad (80-0)$$

جواب های کلی متناسب برای معادله ۶۸-۷۰ و ۶۹-۷۱ عبارتند از:

$$\Phi_1 = A_1 \cosh \frac{x}{L_1} + C_1 \sinh \frac{x}{L_1} \quad (81-0)$$

$$\Phi_2 = A_2 e^{-x/L_2} + C_2 e^{x/L_2} \quad (82-0)$$

در اینجا $(r-r')$ فاصله بین نقاطی است که بوسیله بردارهای r و r' مشخص می‌شوند. معادله $۷۶-۵$ شکل کلی‌تری از معادله $۶۴-۵$ است که برای چشمه نقطه‌ای که در مبدا قرار گرفته باشد یعنی برای $r' = ۰$ درست آید. فولوی کلی در r به سادگی برابر است با مجموع فولوهای جزئی $d\phi$ که از تمام چشمه‌ها در سراسر محیط حاصل می‌شود، نتیجه می‌گردد که:

$$\Phi(r) = \int \frac{e^{-|r-r'|/L}}{4\pi D|r-r'|} S(r') dV' \quad (۷۷-۵)$$

د توجه باین نتیجه، مسئله یافتن فولو در هر نقطه از یک محیط بی‌نهایت که از یک توزیع دلخواه چشمه‌ها حاصل می‌شود به محاسبه انتگرال فوق کاهش می‌یابد.

کمیتی که بوسیله رابطه

$$G_{pr}(\bar{r}, r') = \frac{e^{-|\bar{r}-r'|/L}}{4\pi D(\bar{r}-r')} \quad (۷۸-۵)$$

تعین می‌شود و در انتگرال معادله $۷۷-۵$ ظاهر می‌گردد، بنام کرنل پخش نقطه‌ای^۱ برای یک محیط نامحدود* معروف است. مشاهده خواهد شد که $G_{pr}(\bar{r}, r')$ برابر است با فولوی نوترون در نقطه r که از یک چشمه نقطه‌ای واحد که در نقطه r' واقع شده باشد حاصل می‌شود. معادله $۷۷-۵$ را می‌توان بر حسب کرنل پخش بصورت زیر نوشت:

$$\Phi(\bar{r}) = \int S(r') G_{pr}(\bar{r}, r') dV' \quad (۷۹-۵)$$

همه فضا

کرنل پخش نقطه‌ای که در معادله $۷۸-۵$ داده شده است برای مسایلی مناسب است که شامل چشمه‌های اختیاری باشد که در سراسر محیط پخش شده‌اند ولی هرگاه چشمه‌ها بطرز متقارنی توزیع شده باشند شکل‌های دیگر کرنل پخش ممکن است مناسب‌تر باشد برای نمونه اگر توزیع چشمه فقط تابع یک متغیر قائم‌الزاویه مثلاً X باشد، در این صورت هم چشمه‌ها و هم فولوی حاصل دارای یک تقارن سطحی هستند و کرنل سطحی در یک محیط نامحدود یعنی $G_{pr}(x, x')$ شکل مناسب برای مسئله است.

برای بدست آوردن $G_{pr}(x, x')$ از قسمت قبل یادآوری می‌شود که فولوی حاصل

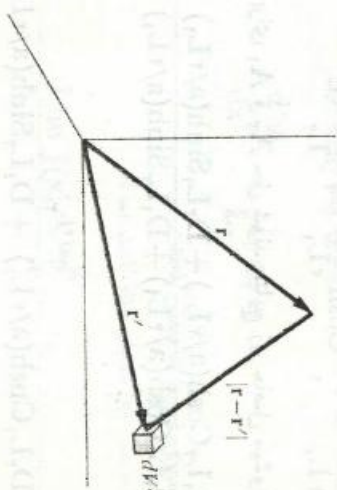
* کرنل‌های پخش نمونه‌هایی از گروه بزرگی از توابع هستند که فیزیکدانان و ریاضیدانان آنها را توابع گرین^۲ می‌نامند.

قدرت چشمه S . فولوی حاصل در شکل $۱۰-۵$ نشان داده شده است. از شکل پیداست که گرچه Φ در $x = \pm a/2$ پیوسته است مشتق آن یعنی $\frac{d\Phi}{dx}$ پیوسته نمی‌باشد. علت این

امر آن است که کیمت $D \left(\frac{d\Phi}{dx} \right)$ است که پیوسته می‌باشد نه $\frac{d\Phi}{dx}$ و ضرایب پخش D_1 و D_2 بطور کلی با هم متفاوتند.

۱۰-۵- مسایل کلی پخش :

بعثت انتخاب انواع بخصوصی توزیع چشمه‌ها یعنی چشمه‌های سطحی، چشمه‌های نقطه‌ای و غیره مسایل بحث شده در قسمت قبل نسبتاً ساده بودند. ولی اغلب لازم است مسایل پیچیده‌تری شامل توزیع دلخواه چشمه را در نظر گرفت. روش‌های ریاضی که در این مسایل مفید هستند بستگی باین امر دارد که محیط پخش کننده محدود یا غیر محدود باشد.

ش ۱۰-۵- شکل هندسی برای محاسبه فولوی حاصل از چشمه‌هایی که

در یک محیط نامحدود توزیع شده باشند

چشمه‌های پراکنده در یک محیط نامحدود :

محیط نامحدودی را در نظر بگیرید که شامل توزیع دلخواهی از چشمه‌های نوترون ایزوتروپ باشد اگر توزیع چشمه‌ها باتابع $S(r)$ نشان داده شود، بر حسب تعریف در هر ثانیه $S(r')dV'$ نوترون از جزء حجم dV' که در فاصله r' قرار دارد آزاد می‌شود (ش ۱۱-۵). چون dV' کوچک است مثل این است که این نوترون‌ها از یک چشمه نقطه‌ای آزاد شده باشند و با توجه به معادله $۶۴-۵$ مقدار زیر را در نقطه r به فولوی افزانید.

$$d\Phi(r) = \frac{S(r') dV' e^{-|\bar{r}-r'|/L}}{4\pi D|\bar{r}-r'|} \quad (۷۱-۵)$$

که در آن M یک اپراتور دیفرانسیل خطی درجه دوم است. جواب کامل این نوع معادلات غیرهمگن مجموع دو جواب مستقل معادله همگن زیر باهمافه جواب خصوصی میباشد.

$$M\Phi(x) = 0 \quad (۸۷-۰)$$

اگر جوابهای معادله $۸۷-۰$ با $\Phi_{h1}(x)$ و $\Phi_{h2}(x)$ و جواب خصوصی یا $\Phi_p(x)$ نشان داده شود میتوان فولو را بصورت زیر نوشت:

$$\Phi(x) = A\Phi_{h1}(x) + C\Phi_{h2}(x) + \Phi_p(x) \quad (۸۸-۰)$$

که در آن A و C مقادیر ثابت هستند.

در بسیاری از مسائل میتوان $\Phi_p(x)$ را با بررسی یاحدس زدن (روش ضرایب نامعین) پیدا کرد. اگر این اقدامات با عدم موفقیت روبرو شوند میتوان $\Phi_p(x)$ را برحسب توابع $\Phi_{h1}(x)$ و $\Phi_{h2}(x)$ از روی فرمول زیر* بدست آورد:

$$\Phi_p(x) = \Phi_{h1}(x) \int_a^x \frac{f(x')\Phi_{h2}(x')dx'}{W[\Phi_{h1}(x'), \Phi_{h2}(x')]} - \Phi_{h2}(x) \int_b^x \frac{f(x')\Phi_{h1}(x')dx'}{W[\Phi_{h1}(x'), \Phi_{h2}(x')]} \quad (۸۹-۰)$$

در این رابطه $W[\Phi_{h1}(x'), \Phi_{h2}(x')]$ رونسکیان* توابع است وبوسیله رابطه زیر تعریف میشود.

$$W[\Phi_{h1}(x), \Phi_{h2}(x)] = \begin{vmatrix} \Phi_{h1}(x) & \Phi_{h2}(x) \\ \Phi'_{h1}(x) & \Phi'_{h2}(x) \end{vmatrix} \quad (۹۰-۰)$$

حدود a و b در انتگرالهای معادله $۸۹-۰$ وثابت های A و C در معادله $۸۸-۰$ باید طوری انتخاب شوند که شرایط سرزی مسئله رعایت شوند.

* برای نمونه به صفحه ۲۹ ریاضی پیشرفته برای مهندسين نوشته هیلدبراند، ف، ب

ب انگلود کلیر، نیوجرسی: پرنش هال، ۱۹۴۷ صفحه ۲۹ مراجعه شود.

(F.B. Hildebrand, Englewood Cliffs - Prentice Hall)

۱- Wronskian

** گرچه بنظر میرسد ثابت های نامعلوم چهارعدد باشند، فقط دواتا هستند یعنی a و b را نمیتوان مستقل از A و C انتخاب کرد و برعکس.

ازیک چشمه سطحی در $x=0$ از رابطه $۶۰-۰$ بدست میآید:

$$\Phi = \frac{SL}{rD} e^{-(x)/L}$$

که در آن S قدرت چشمه است. اگر سطح چشمه در x' واقع شده بود، بوسیله رابطه زیر داده میشد.

$$\Phi = \frac{SL}{rD} e^{-(x-x')/L} \quad (۸۰-۰)$$

اگر اکنون توزیع چشمه عملی یعنی $S(x')$ به تینه های نازکی به ضخامت dx' تقسیم شود، هر تینه معادل با یک چشمه سطحی با قدرت $S(x')dx'$ است. بااستدلالی شبیه استدلال فوق نتیجه میشود که در فولوهر نقطه مساوی است با:

$$\Phi(x) = \frac{L}{rD} \int_{-\infty}^{+\infty} S(x') e^{-(x-x')/L} dx' \quad (۸۱-۰)$$

پس اگر $G_{pl}(x, x')$ بشکل زیر تعیین شود.

$$G_{pe}(x, x') = \frac{L}{rD} e^{-(x-x')/L} \quad (۸۲-۰)$$

فولو را میتوان بصورت زیر نوشت

$$\Phi(x) = \int_{-\infty}^{+\infty} S(x') G_{pl}(x, x') dx' \quad (۸۳-۰)$$

کرنل های پخش متعدد دیگری در مسائل آخر فصل بحث شده اند، اگر توزیع چشمه تابع فقط یک متغیر فضایی باشدگاهی پیدا کردن فولو باحل مستقیم معادله پخش آسان تر است، زیرا معادله پخش در این حالت یک معادله دیفرانسیل معمولی تبدیل خواهد شد. برای چشمه هایی که تقارن سطحی دارند این معادله عبارتست از:

$$\frac{d'\Phi(x)}{dx'} - \frac{1}{L^2} \Phi(x) = -\frac{S(x)}{D} \quad (۸۴-۰)$$

و برای چشمه هایی که بطرzkروی متقارن هستند چنین است.

$$\frac{1}{r^2} \frac{d}{dr} \left(r^2 \frac{d\Phi(r)}{dr} \right) - \frac{1}{L^2} \Phi(r) = -\frac{S(r)}{D} \quad (۸۵-۰)$$

و به همین ترتیب الآخر. بطور کلی معادله دیفرانسیل بشکل زیر است:

$$M\Phi(x) = f(x) \quad (۸۶-۰)$$

بمعنوان نمونه این روش، جواب معادله پخش را برای یک چشمه سطحی نامحدود در یک محیط نامحدود (معادله ۵-۷۰) که قبلاً با یک کاربرد ن شرط چشمه بررسی شد در نظر بگیرید جوابهای صحیح این معادله همگن عبارتند از:

$$\Phi_{h1}(x) = e^{-x/L} \quad (۹۱-۰)$$

$$\Phi_{h2}(x) = e^{x/L} \quad (۹۲-۰)$$

به آسانی دیده میشود که رونسکیان این توابع عبارت از:

$$W[\Phi_{h1}(x), \Phi_{h2}(x)] = \frac{1}{L} \quad (۹۳-۰)$$

تابع ناهمگن $f(x) = -S\delta(x)/D$ است لذا از معادلات ۸۸-۰ و ۸۹-۰ داریم:

$$\Phi(x) = Ae^{-x/L} + Ce^{x/L} + \frac{SL}{D} e^{x/L} \int_x^\infty \delta(x') e^{-x'/L} dx' \quad (۹۴-۰)$$

حدود انتگرال هادر این معادله طوری انتخاب شدهاند که در $\pm\infty$ هیچک از جملات سوم و چهارم بی نهایت نباشند. (توجه کنید که در انتگرال اول حدود بالا و پایین باهم عوض شدهاند، بنابر این آن جمله مثبت است) اولین عبارت معادله ۹۴-۰ در $x = -\infty$ بی نهایت است و عبارت دوم در $x = +\infty$ بی نهایت میباشد. بنابر این هر دو ثابت A و C باید صفر فرض شوند. بالاخره باتوجه به تعریف تابع دلتا اولین انتگرال وقتی صفر میشود که $x > 0$ باشد در حالی که جمله دوم وقتی صفر است که $x < 0$ باشد. نتیجه میشود که معادله ۹۴-۰ به شکل زیر تقلیل مییابد.

$$\Phi(x) = \frac{SL}{D} e^{-x/L} \quad (۹۵-۰)$$

که قبلاً بدست آمده بود. (معادله ۶۰-۰)

چشمه های توزیع شده در یک محیط محدود:

هرگاه چشمه ها در یک محیط محدود طوری توزیع شده باشند که معادله پخش به یک معادله دیفرانسیل معمولی تبدیل شود، قولو را میتوان بااز طریق بررسی یااز روی

معادلات ۸۸-۰ و ۸۹-۰ بدست آورد. قولو را میتوان بروش دیگری بنام روش توابع ویژه نیز تعیین کرد. بعنوان یک نمونه از این روش یک تیغه نامحدود با ضخامت امتداد یافته a را در نظر بگیرید، که شامل توزیع چشمه $S(x)$ باشد. برای ساده کردن موضوع فرض خواهد شد که این چشمه ها بطور متقارن نسبت به صفحه میانه تیغه توزیع شدهاند. به عبارت دیگر، تابع $S(x)$ تابع زوج از x است، یعنی $S(x) = S(-x)$ که در آن x از مرکز اندازه گرفته شده است. قولو در تیغه نیز الزاماً باید یک تابع زوج باشد زیرا توزیع متقارن چشمه ها نمیتواند منتج به قولوی غیر متقارن شود، چون قولو تابع x است معادله پخش چنین است:

$$\frac{d^2\Phi}{dx^2} - \frac{1}{L^2}\Phi = -\frac{D}{L^2} \quad (۹۵-۰)$$

و شرایط مرزی عبارتند از:

$$\Phi(a/2) = \Phi(-a/2) = 0$$

فکر اصلی روش توابع ویژه این است که میتوان برای معادله پخش جوابی برحسب جوابهای یک معادله دیفرانسیل دیگر بدست آورد. پس به این منظور معادله

$$\frac{d^2\Phi}{dx^2} + B^2\Phi = 0 \quad (۹۶-۰)$$

را در نظر بگیرید که در آن B یک ثابت است و تابع Φ لازم است که همان شرایط مرزی مربوط به قولو را رعایت کند. چون فرض شده است که Φ یک تابع زوج باشد، لازم است که فقط جوابهای زوج معادله ۹۶-۰ بررسی شوند. بنابر این گرچه جواب عمومی معادله ۹۶-۰ عبارتست از:

$$\Phi = A\cos Bx + C\sin Bx \quad (۹۷-۰)$$

ثابت C را میتوان صفر فرض کرد، زیرا $\sin Bx$ تابعی است فرد.

شرط مرزی در $x = a/2$ (یا در $x = -a/2$) فرقی نمیکند که کدام یک بکار برده شود. زیرا کسینوس یک تابع زوج است (میدهد).

$$\Phi(a/2) = A\cos \frac{Ba}{2} = 0 \quad (۹۸-۰)$$

این معادله میتواند باقرار دادن $A = 0$ که منتج به جواب جزئی $\Phi = 0$ میشود، یا بالاخره دانستن $\cos(Ba/2) = 0$ برقرار شود. این خود بشرطی برقرار میشود که B مقادیر بخصوصی بخود بگیرد نظیر B_n یعنی:

بکار برد (برای حالت عمومی رجوع شود به مسئله ۳۰-۰). برای روشن شدن مطلب، تابع زوج $f(x)$ را که از بقیه جهات اختیاری است در نظر بگیرید. بسط آنرا برحسب توابع ویژه میتوان نوشتن:

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} C_n \varphi_n(x) \quad (101-0)$$

انجام داد. ثابت C_n را میتوان با ضرب کردن دو طرف این معادله در $\varphi_m(x)$ و انتگرال گیری آن از $a/2$ تا $x = -a/2$ تعیین کرد، یعنی:

$$\int_{-a/2}^{a/2} f(x) \varphi_m(x) dx = \sum_{n=0}^{\infty} C_n \int_{-a/2}^{a/2} \varphi_n(x) \varphi_m(x) dx$$

انتگرال طرف راست این معادله ازین میروند، مگر اینکه $m=n$ باشد، و در نتیجه تمام جمع فوق به یک جمله یعنی m امین جمله کاهش میابد. پس داریم

$$C_m = \frac{1}{a} \int_{-a/2}^{a/2} f(x) \varphi_m(x) dx \quad (102-0)$$

همه ثابت های معادله ۱۰۱-۰ را میتوان بوسیله این فرمول حساب کرد. این روش بسط یک تابع اختیاری برحسب تابع ویژه در تئوری نظریه راکتور بسیار بکار میبرد و در سراسر این کتاب مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

اکنون برگردیم به مسئله اصلی یعنی حل معادله پخش (معادله ۹۰-۰)، این کار را میتوان به این طریق انجام داد که اول هردو تابع $\Phi(x)$ و $S(x)$ را بصورت سری توابع ویژه بسط دهیم، یعنی:

$$\Phi(x) = \sum_{n=0}^{\infty} A_n \varphi_n(x) \quad (103-0)$$

و:

$$S(x) = \sum_{n=0}^{\infty} S_n \varphi_n(x) \quad (104-0)$$

چون توزیع چشمه $S(x)$ را میدانیم، ثابت S_n را میتوان با استفاده از معادله (۱۲-۰) حساب کرد و مسئله به بدست آوردن ثابت A_n کاهش میابد.

از قرار دادن معادلات ۱۰۳-۰ و ۱۰۴-۰ در معادله ۹۰-۰ نتیجه میشود:

۱- Orthogonalit

$$B_n = \frac{n\pi}{a} \quad (11-0)$$

که در آن n یک عدد صحیح فرد است.

اعداد B_n بنام کمیت های ویژه معروفند و جواب های معادله ۹۰-۰ که به این مقادیر ویژه مربوط میشوند توابع ویژه نامیده میشوند، بنابر این جواب

$$\varphi_n(x) = \cos \frac{n\pi x}{a} \quad (100-0)$$

توابع ویژه آن ام مربوط به n امین مقادیر ویژه B_n است. توجه خواهد شد که φ_n در معادله دینرانسیل (معادله ۹۰-۰) و هم در شرایط مرزی صدق میکند. از روی تشابه با مسائل صوتی توابع ویژه مربوط به کمترین مقدار $n=1$ تابع ویژه اساسی یا اولین هارمونیک نامیده میشود. همه توابع ویژه دیگر هارمونیک های بالاتر تلقی میشوند.

یکی از مهمترین خواص توابع ویژه این است که انتگرال حاصل ضرب دو تابع ویژه مختلف در ناحیه ای که بوسیله شرایط مرزی مشخص میشود صفر است*. به این ترتیب با انتگرال گیری مستقیم میتوان به آسانی نشان داد که:

$$\int_{-a/2}^{a/2} \varphi_m(x) \varphi_n(x) dx = \int_{-a/2}^{a/2} \frac{1}{2} \cos \frac{n\pi x}{a} \cos \frac{m\pi x}{a} dx$$

وقتی صفر میشود که m برابر n نباشد. هرگاه $m=n$ باشد، انتگرال دیگر صفر نیست و مقدارش $\frac{a}{2}$ است. این خاصیت توابع ویژه بعنوان متعامد بودن شناخته شده است و گویند این نوع توابع نسبت به یکدیگر متعامد هستند.

بعلاّت خاصیت متعامد بودن توابع ویژه میتوان هر تابعی را که تاحدی خوب رفتار کند (و بسیاری را که خوب رفتار نمیکنند) بصورت یک سری از توابع ویژه بسط داد. ولی چون توابع φ_n که در بالا بحث شد زوج هستند، آنها را میتوان فقط برای بسط توابع زوج،

۱- Eigenvalue	۲- Weighting function
۳- Bessel function	

* بطور کلی برای اینکه انتگرال ازین برود لازم است دو کمیت ویژه را در تابع دیگری بنام تابع وزنی ضرب کرد. بعنوان مثال برای بحث درباره انتگرال گیری از تابع φ بسط به ضمیمه مراجعه شود.

از قرار دادن این عبارت در معادله ۱۰۸-۰ و کار بردن x' بجای x بهمنظور جلوگیری از اشتباه نتیجه چنین است.

$$\Phi(x) = \frac{1}{a \sum_n} \sum_{a/2}^x \frac{\Phi_n(x)}{1 + B_n^2 L^2} \int_{-a/2}^{a/2} S(x') \Phi_n(x') dx' \quad (110-0)$$

با کمی جایجایی میتوان این معادله را بصورت زیر نوشت:

$$\Phi(x) = \int_{-a/2}^{a/2} S(x') \left[\frac{1}{a \sum_n} \sum_n \frac{\Phi_n(x) \Phi_n(x')}{1 + B_n^2 L^2} \right] dx' \quad (111-0)$$

مشاهده میشود که عبارت داخل کروشه کرنل پخش برای این مسئله است، پس بانهوشن:

$$G(x, x') = \frac{1}{a \sum_n} \sum_n \frac{\Phi_n(x) \Phi_n(x')}{1 + B_n^2 L^2} \quad (112-0)$$

فولو چنین خواهد شد:

$$\Phi(x) = \int_{-a/2}^{a/2} S(x') G(x, x') dx' \quad (113-0)$$

این نتیجه به سادگی عمومیت دادن معادله ۸۳-۰ به یک سیستم محدود میباشد. یکی از مزایای بزرگ روش توابع ویژه این است که میتوان آنرا بدون اشکال به مسائلی که شامل چند محیط هستند تعمیم داد. به این ترتیب میتوان به آسانی نشان داد که کرنل هر ناحیه معین که بوسیله یک سطح آزاد پوشیده شده باشد همیشه به شکل زیر است.

$$G(r, r') = \text{ثابت} \times \sum_n \frac{\Phi_n(r) \Phi_n(r')}{1 + B_n^2 L^2} \quad (114-0)$$

که در آن توابع $\Phi_n(r)$ در معادله

$$\nabla^2 \Phi_n(r) + B_n^2 \Phi_n(r) = 0 \quad (115-0)$$

صدق میکنند، و در روی سطح امتدادی محیط ازین میروند. پس فولوی حاصل از توزیع چشمه عمومی $\Phi_n(r)$ بشکل زیر است:

$$\Phi(r) = \int_V S(r') G(r, r') dV' \quad (116-0)$$

که در آن V حجم ناحیه است.

$$\sum_{a/2}^x A_n \left[\frac{d^2 \Phi_n}{dx^2} - \frac{1}{L^2} \Phi_n \right] = -\frac{1}{D} \sum_{a/2}^x S_n \Phi_n \quad (100-0)$$

چون Φ_n در معادله زیر صدق میکند.

$$\frac{d^2 \Phi_n}{dx^2} + B_n^2 \Phi_n = 0$$

که در آن B_n از معادله ۹۹-۰ بدست میآید. معادله ۱۰۰-۰ را میتوان بهاین صورت نیز نوشت:

$$\sum_{a/2}^x A_n \left(B_n^2 + \frac{1}{L^2} \right) \Phi_n = \frac{1}{D} \sum_{a/2}^x S_n \Phi_n \quad (101-0)$$

اکنون از نظر متعامد بودن توابع Φ_n عبارت‌های m امین معادله ۱۰۲-۰ باید برابر باشند.* بطوری که:

$$A_n = \frac{S_n/D}{B_n^2 + 1/L^2} = \frac{S_n/\Sigma_a}{1 + B_n^2 L^2} \quad (107-0)$$

در این معادله از تعریف L^2 استفاده شده است معادله ۵۳-۰. اگر این نتیجه را در معادله ۱۰۳-۰ قرار دهیم، فولو بشکل زیر بدست میآید.

$$\Phi(x) = \frac{1}{\Sigma_a} \sum_{a/2}^x \frac{S_n \Phi_n(x)}{1 + B_n^2 L^2} \quad (108-0)$$

معادله ۱۰۸-۰ جواب کامل معادله است $\Phi(x)$ هم در معادله پخش و هم در شرایط مرزی صدق میکند.

جالب است اگر جواب معادله را یک قدم جلوتر ببریم. از روی معادله ۱۰۲-۰ ثابت‌های S_n بوسیله انتگرال زیر داده میشوند.

$$S_n = \frac{1}{a} \int_{-a/2}^{a/2} S(x) \Phi_n(x) dx \quad (109-0)$$

* برای مشاهده جزئیات اینکار طرفین معادله (۱۰۶-۰) را در Φ_m ضرب کرده و

از $\frac{a}{2} - \frac{a}{2}$ تا $\frac{a}{2} + \frac{a}{2}$ انتگرال بگیرد. فقط جملات m ام را در طرفین معادله باقی خواهند

ماند و معادله ۱۰۷-۰ نتیجه میشود.

شود) بوسیله سطح مقطع ديفرانسيل $\sigma_e(\theta)$ معين ميشود و بهمين ترتيب تا آخر. در يك محاسبه مونت کارلو از اين توزيع احتمال هاي مختلف چنان نمونه گيري ميکند که تاريخچه حساب شده نوترون ها درست عين آنچه عملا در مسئله فزيکي اتفاق مي افتد دوباره بعمل مي آيد. بنابر اين بدست آوردن توزيع نوترون براي همه سايلي که شامل انتقال نوترون هستند با اين روش ممکن است. متاسفانه اين روش چند کمبود جدی نیز دارد، (بخصوص زمان هاي محاسبه اغلب خیلی طولاني هستند) و در محاسبات راکتور آتقدر که روش هاي عددي فوق الذكر مورد استفاده قرار ميگيرند بکار نميرود. (يك مسئله ساده که روش مونت کارلو را نمايش ميدهد در مسئله ۴-۵ داده شده است).

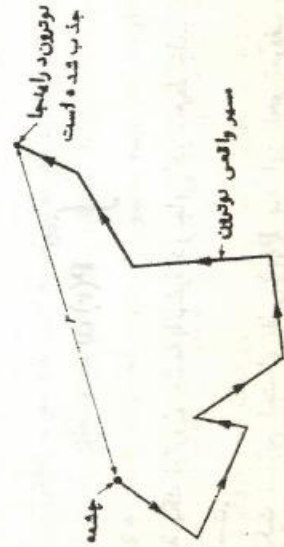
برای بحث کامل روش هاي عددي، شامل مونت کارلو، خواننده بايد به منابع داده در آخر فصل رجوع کند.

اطلاعات مربوط به کدهاي ماشين هاي حسابگر نيز در منابع آخر فصل درج شده است.

۱۱-۵- طول پخش^۱:

در قسمت ۹-۵ نشان داده شده که L طول افت براي فولوي^۱ است که بوسيله يك چشمه سطحي دريك محيط محدود توليد شده است، عبارت ديگر فولوي حاصل از اين چشمه در فاصله L باندازه يك ضريب e کاهش ميابد. ولي اين حالت خاص است و داشتن تعبير عمومي تري براي طول پخش مناسب بنظر ميرسد. بدین منظور يك چشمه نقطه اي در نظر بگيريد که در محيط نامحدودي تعداد S نوترون در ثانيه آزاد ميکند. اين نوترون ها با پيمودن مسير پيچيده اي نظير آنچه در شکل ۱۲-۵ نشان داده شده است به اطراف پخش ميشوند تا اينکه بالاخره جذب شوند. هيچکدام از آنها نمیتوانند فرار کنند زيرا محيط بي نهايت بزرگ است. براساس معادله ۴-۵ فولو در فاصله r از اين چشمه از رابطه زیر بدست مي آيد:

$$\Phi(r) = \frac{Se^{-r/L}}{4\pi Dr}$$

ش ۱۲-۵ مسير يك نوترون پخش شونده از آزاد شدن تاجذب

۱- Diffusion length

روش هاي عددي:

بسياري از سايل پخش را که در عمل با آن مواجه ميشويم نمیتوان با روش تحليلي که در فوق بحث شد حل کرد. اين سايل را بايد با روش هاي عددي حل نمود. محاسبات عددي نيز حتي در جايي که راه حل تحليلي مسئله معلوم است مکرر بکار ميرود زيرا حل مستقيم معادله پخش به روش هاي عددي کمتر از محاسبه يك عبارت تحليلي پيچيده ودقيق وقت گير است. اين موضوع بخصوص وقتي حقيقت دارد که در مورد مطالعات پارامتری راکتورها دقيقاً محاسبات چندين مرتبه تکرار شوند، با پيدايش ماشين هاي محاسبه مدرن وسريع انجام محاسبات با استفاده از معادله انتقال ومعادله پخش امکان پذير شده است و برنامه هاي متعددي که معمولاً کدنمايه ميشوند، براي حل سايل مختلف با اين معادلات تهيه شده اند. چون معادله انتقال پيچيده تر از معادله پخش است، انجام محاسباتي که کدهاي انتقال را بکار ميبرند معمولاً در ماشين حسابگر وقت بيشتری گرفته ميشود و بنا بر اين بکار بردن آنها از کدهاي مشابه پخش گرانتر است. با وجود اين چون محاسبات انتقال جواب هاي دقيق تري ميدهند تا محاسباتي که براساس نظريه پخش انجام شود، و با توجه به توانايی روز افزون ماشيني هاي حسابگر مدرن، در طرح ريزی راکتورهاي هسته اي کدهاي انتقال بسرعت جانشين کدهاي پخش ميشوند.

گرچه بحث روش هاي عددي از حدود اين کتاب خارج است، ميتوان اشاره کرد که اين روش ها معمولاً در گروه وسيع بزرگ يعني انتگرال گيري عددي^۱ و مونت کارلو^۲ قرار ميگيرند. گروه اول اصولاً از روش هاي متعددي براي انتگرال گيري عددي از يك معادله ديفرانسيل يا معادله انتگرال تشکيل شده است. اين روش ها در اصل مشابه قانون سيسون^۳ براي محاسبه انتگرال ها ميباشد که از دوره رياضيات مقدماتی با آن آشنا هستيم. مونت کارلو روش خیلی متفاوتی را برای محاسبه انتگرال ها نشان ميدهد. در اين روش تاريخچه عمر هر يك از نوترون ها جزء بجزء در ماشين حسابگر تکرار ميشود. بخاطر داريم که در هر مرحله از يك عمر نوترون رفتار آينده اش بوسيله توابع توزيع احتمال مختلف معين ميشود. مثلاً محل يك واکنش بوسيله تابع $P(x) = \sum e^{-\Sigma_t x}$ (معادله ۱۲-۲) داده ميشود. نوع واکنشي که

بوقوع مي پيوندد از روی نسبت سطح مقطع ها تعيين ميشود. (برای مثال σ_s/σ_t احتمال اين است که يك واکنش پراکندگی الاستيك است). زاويه پراکندگی نوترون (اگر پراکنده

* مونت کارلو نام ريزی بود که در زمان جنگ جهاني دوم در آزمایشگاه لوس آلامو^۴ باین روش داده شد.

۱- Numerical integration

۲- Monte Carlo

۳- Los Alamos

۴- Simpson

$$\bar{r}^n = \int_0^\infty r^n P(r) dr \quad (۱۱۹-۰)$$

با استفاده از معادلات ۱۱۷-۰ و ۱۱۸-۰ میتوان میانهای $P(r)$ را به آسانی بدست آورد. بدایلی که در فصل ۹ بحث خواهد شد میان دوم $P(r)$ است که در تئوری راکتور همه مهمتر است. این میان برابر است با:

$$\bar{r}^2 = \frac{1}{L^2} \int_0^\infty r^2 e^{-r/L} dr = 2L^2$$

پس نتیجه می شود.

$$L^2 = \frac{1}{2} \bar{r}^2 \quad (۱۲۰-۰)$$

بعبارت دیگر سریع طول پخش برابر است با یک ششم میانگین سریع پرواز کلاغ* که یک نوترون از محل آزاد شدن تا نقطه جذب طی میکند. ضمناً ضریب L^2 به دلیلی که روشن است سطح پخش نامیده میشود. این بحث طول پخش تماماً براساس تئریه پخش بنا شده است. ولی حالات بسیاری وجود دارند که بعلت پراکنده شدن غیز ایزوتوپ در مشخصات آزمایشگاهی، تغییرات سریع فولو، یا به دلایلی دیگر تئریه پخش در آنها صادق نیست. با وجود این تعریف یک طول پخش بازهم مناسب است و در این حالت معادله ۱۲۰-۰ بعنوان تعریف L^2 پذیرفته شده است. پس اگر تئریه پخش صادق باشد یا نباشد L^2 بصورت $r^2/6$ تعریف میشود. تنها اگر تئریه پخش صادق باشد L^2 همچنین بوسیله رابطه $L^2 = D/\Sigma_a$ داده میشود. روش های اندازه گیری L در حالت مهم نوترون های حرارتی در پخش^۸ بحث خواهد شد.

۱۲-۵ قضیه دو طرفه^۱

در اینجا مناسب است که یک تئریه مهم در مورد پخش نوترون ها بدست آوریم. این قضیه که بنام قضیه دوطرفه معروف است، در قسمت های بعدی این کتاب در تعدادی از مسایل عملی بکار خواهد رفت، بخصوص در مورد محاسبات راکتورهای ناهمگن در فصل.

* بنظر میرسد کلاغ ها قبل از پایین آمدن در خط حرکت کنند. بنابر این فاصله پرواز کلاغ کوتاه ترین فاصله بین نقطه ای است که نوترون در آن بوجود آمده و نقطه ای که بالاخره در آن جذب شده است میباشد (ش ۱۲-۰)

بنابر این dN یعنی تعداد نوترون هایی که در هر ثانیه در یک لایه کروی شکل با حجم $dV = 4\pi r^2 dr$ و در فاصله r و $r+dr$ جذب میشوند برابر است با:

$$dN = \Sigma_a \phi(r) dV = \frac{\Sigma_a}{D} r e^{-r/L} dr$$

چون بر حسب تعریف $L^2 = D/\Sigma_a$ ، این رابطه را میتوان بصورت زیر نیز نوشت:

$$dN = \frac{S}{L^2} r e^{-r/L} dr$$

اگر در هر ثانیه جمعاً S نوترون از چشمه آزاد شود و dN نوترون در فاصله بین r و $r+dr$ جذب شود، پیداست که $P(r)dr$ یعنی احتمال اینکه یک نوترون آزاد شده از چشمه در dr جذب شود برابر است با dN/S ، یعنی:

$$P(r)dr = \frac{dN}{S} = \frac{r}{L^2} e^{-r/L} dr$$

وتابع توزیع احتمال $P(r)$ چنین است:

$$P(r) = \frac{r}{L^2} e^{-r/L} \quad (۱۱۷-۰)$$

که در آن n یک عدد صحیح است، میتوان باسانی دید که:

$$\int_0^\infty x^n e^{-ax} dx = \frac{n!}{a^{n+1}} \quad (۱۱۸-۰)$$

باتوجه به فرمول زیر

$$\int_0^\infty P(r) dr = 1$$

بنابر این احتمال اینکه یک نوترون چشمه بالاخره در جایی در محیط جذب شود همانطور که باید باشد برابر یک است.

میان n ام یک توزیع احتمال نظیر $P(r)$ به این نحو تعریف میشود که برابر است با میانگین مقدار r^n در سرتاسر توزیع. اگر این کمیت را با $\bar{r}_n$ نشان دهیم خواهیم داشت.

$$\begin{aligned}
 &= \int_V \operatorname{div} D \left[G(r, r') \operatorname{grad} G(r, r') - G(r, r') \operatorname{grad} G(r, r') \right] dv \\
 &= \int_A D \left[G(r, r') \operatorname{grad} G(r, r') - G(r, r') \operatorname{grad} G(r, r') \right] \cdot \bar{n} dA
 \end{aligned}$$

در معادله فوق قضیه دیورانس استفاده شده است. ولی چون هر دو تابع $G(r, r')$ و $G(r', r')$ روی سطح صفر میشوند این انتگرال صفر است و از معادله ۱۳۳-۵ نتیجه میشود که:

$$G(r', r'') = G(r'', r') \quad (۱۲۶-۵)$$

بنابر تعریف اولین متغیر در تابع G نقطه‌ای است که فولو در آنجا مطالعه میشود، دومین متغیر محل چشمه است. بنابر این معادله ۱۲۶-۵ نشان میدهد که میتوان محل نقطه مورد بررسی و چشمه را با هم عوض کرد. یعنی فلولی تک سرعت در r' که از یک چشمه واحد در r'' مشاهده میشود وقتی چشمه به r'' منتقل شده باشد یکی است. این قضیه دوطرفه است.

این نتیجه کلی‌تر از آن است که ممکن است از روش بدست آوردن آن در فوق که براساس نظریه پخش بنا شده بود بنظر برسد. به این ترتیب میتوان نشان داد که معادله ۱۲۶-۵ سخت پابرجا است، خواه نظریه پخش صادق باشد یا نباشد. در هر صورت لازم به تاکید است که قضیه دوطرفه فقط در مورد حالات تک سرعت صدق میکند. (لازمه دقیق قضیه دوطرفه این است که عامل انتگرال دیفرانسیل که فولو را تعیین میکند باید سلف آوزوان باشد. این شرط در تمام مسائل تک سرعت برقرار است. اپراتورهای سلف آوزوان در فصل ۱۰ بحث خواهند شد).

* معادله (۱۲۵-۵) یکی از شکل‌های قضیه گرین است (به هر کتاب درباره ریاضیات

پیشرفته رجوع شود).

فرض کنید $G(r, r')$ فلولی تک سرعت در حالت پایدار در r' باشد که از یک چشمه واحد در نقطه r در یک محیط یکنواخت محدود یا نامحدود که در آن قانون فیک صادق است حاصل شده باشد. تابع $G(r, r')$ کرنل پخش نقطه‌ای تک سرعتی برای محیط مورد نظر میباشد. برای حالت خاص محیط نامحدود و یکنواخت $G(r, r')$ همان تابع $G_{pt}(r, r')$ است که در قسمت ۱۰۰-۵ بدست آوریم. اگر محیط محدود باشد $G(r, r')$ در سطح ابتدای ازین میرود، اگر محیط نامحدود باشد $G(r, r')$ در نهایت صفر میشود. براساس معادله ۱۳۳-۵، $G(r, r')$ بوسیله معادله

$$\operatorname{div} D \operatorname{grad} G(r, r') - \Sigma_a G(r, r') = -\delta(r - r') \quad (۱۲۱-۵)$$

تعیین میشود که در آن D و Σ_a ممکن است توابعی از r باشند و grad روی مغیر r عمل کنند، زیرا r' صرفاً نقطه چشمه است. با چشمه‌ای که در نقطه r'' قرار گرفته باشد، معادله پخش چنین میشود:

$$\operatorname{div} D \operatorname{grad} G(r, r'') - \Sigma_a G(r, r'') = -\delta(r - r'') \quad (۱۲۲-۵)$$

اکنون اگر معادله ۱۲۱-۵ را در $G(r, r'')$ و معادله ۱۲۲-۵ را در $G(r, r')$ ضرب کنیم و معادلات حاصل را از هم کسر نموده و در حجم محیط انتگرال بگیریم نتیجه میشود که:

$$\begin{aligned}
 &\int_V \left[G(r, r'') \operatorname{div} D \operatorname{grad} G(r, r') - G(r, r') \operatorname{div} D \operatorname{grad} G(r, r'') \right] dv \\
 &= \int_V G(r, r'') \delta(r - r') dv + \int_V G(r, r') \delta(r - r'') dv \\
 &= -G(r', r'') + G(r'', r')
 \end{aligned}$$

عبارت سمت چپ این معادله را میتوان با استفاده اتحاد زیر

$$f \operatorname{div} D \operatorname{grad} g = \operatorname{div} (f D \operatorname{grad} g) - D \operatorname{grad} f \cdot \operatorname{grad} g \quad (۱۲۴-۵)$$

تغییر شکل داد، به این ترتیب:

$$\begin{aligned}
 &\int_V G(r, r'') \operatorname{div} D \operatorname{grad} G(r, r') dv \\
 &- \int_V G(r, r') \operatorname{div} D \operatorname{grad} G(r, r'') dv
 \end{aligned} \quad (۱۲۵-۵)$$

که در آن a و n ثابتند θ زاویه بین ω و محور z است. مطلوب است محاسبه الف- دانسیته کلی نوترون. ب- فولوی تابع انرژی. پ- جریان نوترون.

۵-۵ نشان دهید که تابع توزیع دانسیته نوترون در هر نقطه از یک شعاع هم جهت از نوترون‌های تک هم انرژی که در امتداد محور X حرکت میکنند از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$n(X, \omega) = \frac{n}{\pi} \delta(\mu - 1)$$

که در آن n دانسیته نوترون، $\delta(\mu - 1)$ تابع دلتای دیراک، و μ کسینوس زاویه بین ω و محور X هاست.

۶-۵ نقطه‌ای را در نظر بگیرید که در آن فولویزوترپ است، یعنی جایی که تعداد نوترون‌های وارد شده به زاویه‌های فضایی $d\omega$ حول تمام جهات ω مساوی است. الف- نشان دهید که تابع توزیع دانسیته نوترون با رابطه زیر

$$n(\omega) = \frac{\Phi}{4\pi V}$$

داده میشود که در آن Φ فولوی نوترون است.

ب- نشان دهید که قدر مطلق دانسیته نوترون‌هایی که در هر جهت حرکت میکنند برابر است با:

$$J^+ = \frac{\Phi}{4}$$

پ- در این نقطه جریان کلی چقدر است؟

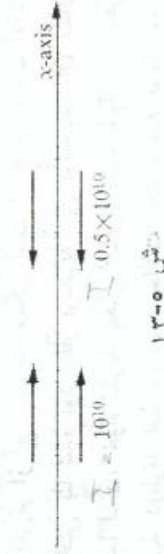
۷-۵ واحد سطحی را روی سطح یک محیط نیمه محدود مثلاً ناحیه‌ای که بوسیله $0 \leq X \leq \infty$ تعریف میشود در نظر بگیرید. الف- اگر فولو در داخل محیط مقداری ثابت و در خارج آن صفر ویراکنندگی در دستگاه مختصات آزمایشگاهی ایزوتروپ باشد، نشان دهید تعداد نوترون‌هایی که از این سطح عبور کرده و به زاویه فضایی $d\omega$ حول محور ω وارد میشود متناسب است با کسینوس زاویه بین ω و عمود بر سطح. این نتیجه قانون کسینوس لابر نامیده میشود. ب- اگر در حقیقت فولو از یک مقدار نزدیک صفر روی سطح نسبت به فاصله در داخل محیط افزایش یابد، نظیر آنچه که در اغلب مسائل عملی اتفاق می‌افتد، چگونگی اثر آن را روی توزیع زاویه‌ای نوترون‌هایی که از واحد مسافت آزاد میشوند از نظر کیفی بحث کنید.

مسائل:

[توجه: نوترون‌ها را باید تک انرژی در نظر گرفت و هر کجا لازم باشد باید سطح مقطع هارادر 0.20 eV محاسبه نمود مگر اینکه بغير از این ذکر شده باشد].

۱-۵ در یک نقطه در قطعه‌ای از گرافیت این حالت جالب مشاهده میشود که نوترون‌ها فقط در جهت X مثبت و منفی حرکت میکنند (به شکل ۱۳-۵ مراجعه شود). و همه دارای انرژی 0.20 eV هستند. در هرثانه 10^{10} نوترون از واحد سطح عمود بر محور X در جهت مثبت عبور میکنند و 0.5×10^{10} نوترون در ثانه در جهت منفی از واحد سطح عمود بر محور X می‌گذرند.

الف- فولو و جریان نوترون را در این نقطه حساب کنید. ب- دانسیته برخورد را بیابید.

۲-۵ دو شعاع نوترون تک انرژی که دانسیته هر یک 0.1×10^{10} نوترون برسانیمتر مربع ثانیه است یکدیگر را با زاویه 45° قطع میکنند. فولو جریان نوترون را در ناحیه محل تقاطع دو شعاع حساب کنید.

۳-۵ تابع توزیع دانسیته نوترون در نقطه r به این شکل است:

$$n(r, \omega) = n_0 e^{-z/\lambda} (1 + \cos \theta)$$

که در آن n و λ ثابتند و θ زاویه بین ω و محور z است. مقادیر زیر را در نقطه r حساب کنید. الف- دانسیته جریان ب- فولوی نوترون‌ها.

۴-۵ پ- جریان نوترون. ج- در نقطه‌ای بخصوص در راکتور، تابع توزیع دانسیته نوترون‌ها از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$n(r, \omega) = n_0 e^{-r/\lambda} - a E \cos \theta$$

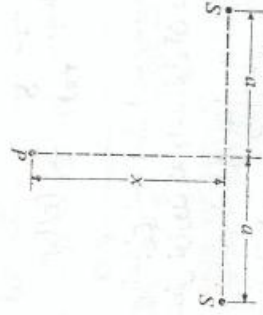
الف- آهن، ب- اورانیوم طبیعی، پ- اورانیومی که تا 0.2% در ^{235}U غنی شده

باشد.

۱۳-۵- هرگاه $0.1 \mu \ll \Sigma_a / \Sigma_t$ باشد نشان دهید که معادله $38 - \mu$ بمعادله

تبدیل میشود.

۱۴-۵- دوچشمه نقطه‌ای ایزوتروپ که هر یک S نوترون در ثانیه آزاد میکنند در یک محیط پخش نامحدود مطابق شکل ۱۴-۵ قرار گرفته‌اند.

شکل ۴-۵

الف- فولورا در نقطه P بدست آورید. ب- جریان نوترون را در نقطه P بیابید.

۱۵-۵- سه چشمه نقطه‌ای ایزوتروپ که هر یک S نوترون در ثانیه آزاد میکنند در کند کننده بی نهایت بزرگی روی رئوس یک مثلث متساوی الاضلاع به ضلع a قرار گرفته‌اند. فولو و جریان نوترون را در نقطه وسط هر ضلع مثلث بدست آورید.

۱۶-۵- کره برهنه‌ای بشعاع a از کند کننده شامل چشمه‌هایی است که بطور یکنواخت توزیع شده‌اند و هر یک S نوترون در ثانیه برسانیتسر مکعب از خود آزاد میکنند. الف- فولو و جریان نوترون را در داخل کره پیدا کنید ب- جریان نوترون در خارج از کره چقدر است؟ پ- احتمال اینکه یک نوترون چشمه از کره بخارج نشت نکند چقدر است؟

$$\lim_{x \rightarrow 0} J_x(x, y, z) = \frac{S(y, z)}{r}$$

۱۸-۵- یک نوترون 0.2% الکترون ولتی بطور عمودی به یک قطعه گرافیت بفضاحت ۱۰۰ سانتیمتر برخورد میکند. الف- احتمال اینکه این نوترون بدون برخورد از قطعه گرافیت عبور کند چقدر است؟ ب- احتمال اینکه بالاخره پس از برخورد هائی از قطعه گرافیت عبور کند چیست؟ پ- احتمال اینکه اگر گرافیت منعکس شود چقدر است؟

۸-۵- در سراسر یک اتاقک کروی که محتوی مخلوطی از گاز ^3H و ^4H در دمای زیاد (2.10^4K) و دانسیته کم میباشد نوترون بطور یکنواخت و ایزوتروپ تولید میشود.

(نوترون هالاز فیسیمون $^4\text{H}(d, n)^3\text{He}$ و $^3\text{H}(d, n)^4\text{He}$ سرچشمه میگیرند) نشان دهید که فولو و جریان نوترون در هر نقطه روی سطح اتاقک بترتیب از رابطه‌های

$$\bar{J} = \frac{SRa_r}{r^2} \quad \text{و} \quad \Phi = \frac{SR}{r^2}$$

بدست می‌آید که در آن S دانسیته چشمه (نوترون بر سانتیمتر مکعب در ثانیه) ، R شعاع اتاقک r و a_r یک بردار واحد شعاعی است ، پویش آزاد نوترون در محیط اساساً بی نهایت است.

توجه: اگر مبدا مختصات روی سطح اتاقک انتخاب شود تا حد زیادی محاسبات را ساده‌تر میکند.

۹-۵- چشمه‌های ایزوتروپ نوترون بطور یکنواخت در سطح خارجی یک محیط پخش کننده نیمه بی نهایت توزیع شده است. اگر از هر سانتیمتر سریع در هر ثانیه S نوترون آزاد شود، نشان دهید که فولوی نوترون‌های برخورد نکرده در محیط بوسیله رابطه زیر حاصل میشود.

$$\Phi_n(X) = \frac{S}{r} E_1(\Sigma_t X)$$

که در آن (رجوع شود به ضمیمه دوم)

$$E_1(z) = \int_z^\infty \frac{e^{-z}}{z} dz$$

۱۰-۵- یک هدف کروی در یک شعاع یک چشمه نوترون باشد I قرار گرفته است. مساحت شعاع از مساحت سطح مقطع کره بزرگتر است. نشان دهید که میزان کل واکنش در داخل کره در این شعاع برابر است با میزان واکنش کره کاسلا در یک فولوی ایزوتروپ با بزرگی I فرو رفته باشد.

۱۱-۵- با محاسبه مستقیم نشان دهید که عبارت درجه دوم در بدست آوردن قانون فیک بطور یکسان ازین میروند.

۱۲-۵- با استفاده از معادله $38-5$ ضریب پخش سواد زیر را در 0.2eV بدست آورید.

۱۹-۵- یک چشمه خطی بی نهایت طولی در هرثانه S نوترون از واحد طول در یک محیط همگن بی نهایت بزرگ آزاد میکند. نشان دهید که شرط چشمه مناسب چنین است.

$$\lim_{r \rightarrow 0} rJ(r) = \frac{S}{\pi}$$

و فلو با رابطه زیر داده میشود.

$$\Phi = \frac{S}{\pi D} K_0(r/L)$$

که در آن K_0 نوع دوم تابع اصلاح شده بسل است (ضمیمه دوم).

۲۰-۵- یک چشمه خطی نوترون که واحد طول آن در هرثانه S نوترون آزاد می کند در امتداد محور یک استوانه بی نهایت طولی به شعاع a قرار گرفته است.

الف- فلو و جریان نوترون را در داخل استوانه پیدا کنید. ب- جریان نوترون در خارج استوانه چقدر است؟ پ- احتمال اینکه یک نوترون چشمه از استوانه فرار نکند چیست؟

۲۱-۵- چشمه های تک انرژی از نوترون که هر یک S نوترون در ثانیه برسانتینتر مکعب آزاد میکنند بطور یکدخت در یک کند کننده نامحدود توزیع شده اند.

الف- نشان دهید که فلو بوسیله رابطه زیر داده میشود.

$$\Phi_0 = \frac{S}{\Sigma_a}$$

ب- اگر یک لایه جاذب نازک بی نهایت وسیع در $X=0$ وارد محیط شود، نشان دهید که فلو بشکل زیر در خواهد آمد.

$$\Phi(X) = \Phi_0 \left[1 - \frac{re^{-|X|/L}}{1 + (rD/L)} \right]$$

که در آن $\gamma = \Sigma_a' t$ و t ترتیب سطح مقطع جذب و ضخامت لایه جاذب است، پارامترهای دیگر به کند کننده مربوط میشوند. راهنمایی، بالایه جاذب طبق شرط چشمه زیر رفتار کنید.

$$\lim_{X \rightarrow 0} J(X) = -\Sigma_a' t \Phi(0)/2$$

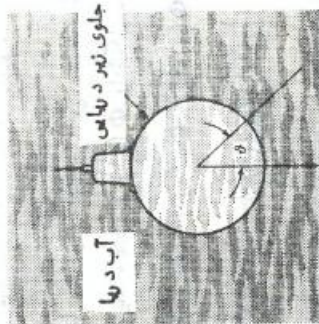
۲۲-۵- یک شعاع یک جهت نوترون باشد I به یک محیط پخش نیمه بی نهایت برخورد میکند. فلو در داخل محیط را میتوان به دو طریق بدست آورد.

(۱)- باحل معادله پخش در شرط مرزی $I(r) = I_0 J_0(r/a)$ یا $J_0(r/a) = I_0$ بادر نظر گرفتن دانسته برخورد بعنوان چشمه توزیع شده در داخل محیط. با استفاده از این دو روش فلو را حساب کرده و منحنی تغییرات آنرا رسم کنید و درستی هر یک از این دو روش را بحث نمایید.

۲۳-۵- فلو نوترون در سطح یک زیر دریایی غوطه ور از رابطه:

$$\Phi = a + b \cos \theta$$

بدست می آید که در آن a و b ثابت هستند و θ یک زاویه استوانه ای است که نسبت به خط قائم انداز گیری شده باشد. (ش ۱۰-۵) فلو را در آب دریای اطراف آن حساب کنید. [راهنمایی: با استفاده از روش جدا کردن متغیرها معادله پخش را در دستگاه مختصات استوانه ای حل کنید. (به یک کتاب درباره ریاضیات پیشرفته یا به قسمت ۳-۹ مراجعه شود)]

ش ۱۰-۵

۲۴-۵- دو ناحیه پخش کننده مجاور هم A و B را در نظر بگیرید. A محتوی چشمه های نوترون است ولی B نیست. آلیید^۱ و یا ضریب انعکاس β برای ناحیه B نسبت به

بصورت نسبت $\beta = \frac{J_{out}}{J_{in}}$ تعریف میشود که J_{out} و J_{in} ترتیب جریان نوترون ورودی به B و خروجی از آن هستند که در فصل مشترک دو محیط محاسبه شده اند. الف-

اگر ناحیه B یک قطعه بی نهایت وسیع با ضخامت a باشد نشان دهید که آلیید مربوط به آن با فرمول زیر داده میشود.

$$\beta = \frac{1 - (rD/L) \coth(a/L)}{1 + (rD/L) \coth(a/L)}$$

که در آن همه پارامترها به ناحیه B مربوط میشوند.

ب- اگر ناحیه B آب باشد، β را بصورت تابعی از a رسم کنید.

الف: باحل معادله پخش برای یک چشمه سطحی که در X' قرار دارد، نشان دهید که کرنل پخش برای یک تیغه بی نهایت بزرگ به وسیله رابطه زیر داده میشود.

$$G(X, X') = \frac{L}{D \sinh(a/L)} \begin{cases} \sinh \frac{1}{L} \left(\frac{a}{r} - X \right) \sinh \frac{1}{L} \left(\frac{a}{r'} + X' \right), X > X' \\ \sinh \frac{1}{L} \left(\frac{a}{r} + X \right) \sinh \frac{1}{L} \left(\frac{a}{r'} - X' \right), X < X' \end{cases}$$

ب- با بکار بردن این کرنل فوئوی نوترون را در تیغه‌ای که شامل چشمه‌هایی باشد که بطور یکنواخت توزیع شده و در هر ثانیه S نوترون بازای هرسانتیتر مکعب آزاد میکنند حساب کنید.

الف: با محاسبه فوئوی حاصل از یک پوسته نازک کروی بشعاع r' از چشمه‌های نروتون نشان دهید که کرنل برای توزیع چشمه‌ای در یک محیط نامحدود که تقارن کروی داشته باشد از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$G(r, r') = \frac{L}{4\pi r r' D} \begin{cases} \left[e^{-\frac{(r-r')}{L}} - e^{-\frac{(r+r')}{L}} \right], r > r' \\ \left[e^{-\frac{(r'-r)}{L}} - e^{-\frac{(r'+r)}{L}} \right], r < r' \end{cases}$$

[راهنمایی: از شرط چشمه

$$\lim_{\epsilon \rightarrow 0} \left[J_r(r' + \epsilon) - J_r(r' - \epsilon) \right] = 1$$

استفاده کنید].

ب- با استفاده از این کرنل فوئو را در هر نقطه از یک محیط نامحدود که شامل چشمه‌هایی باشد که بطور یکنواخت توزیع شده و در هر ثانیه S نوترون برسانتیتر مکعب آزاد میکنند حساب کنید.

۲-۹-۵ با بکار بردن کرنل پخش که در مسئله ۲-۸-۵ بدست آمد فوئو را در سراسر یک کره بشعاع R که شامل چشمه‌های نوترونی است که بطور یکنواخت توزیع شده و در هر ثانیه S نرون برسانتیتر مکعب آزاد میکنند حساب کنید.

۳-۰-۵ کرنل پخش $G(X, X')$ برای یک محیط نیمه بی نهایت یعنی ناحیه $X < \infty$ را میتوان با فرض اینکه برای هر چشمه سطحی در X' یک چشمه سطحی منفی در $-X'$ وجود دارد (ش ۱-۲-۵) و اینکه بمنظور انجام محاسبات محیط تا ∞ امتداد یافته است حساب کرد.

پ- وقتی که ناحیه B بی نهایت ضخیم باشد β را برای چهار کند کننده H_2O ، Be ، D_2O ، C و Be حساب کنید.

۲-۵-۵ کره‌ای بشعاع a از ماده کند کننده A در یک محیط بی نهایت بزرگ آزاد کند کننده B فرو برده شده است. یک چشمه ایزوتروپ که در هر ثانیه S نوترون آزاد میکند مرکز کند کننده A قرار دارد. فوئوی نوترون در سراسر این سیستم را بیابید.

۲-۶-۵ یک محیط یکنواخت و بی نهایت بزرگ را که عاری از چشمه نوترون است ولی محتوی نوترون میباشد در نظر بگیرید. الف- اگر پراکندگی در سیستم مختصات آزمایشگاهی ایزوتروپ باشد نشان دهید که فوئو در معادله انتگرال زیر صدق میکند.

$$\Phi(r) = \frac{\Sigma_a^*}{4\pi} \int \Phi(r') \frac{e^{-\Sigma_a |\vec{r} - \vec{r}'|}}{|\vec{r} - \vec{r}'|^2} dV'$$

که این انتگرال در سراسر فضا محاسبه میشود. این معادله شکل انتگرالی معادله انتقال است. ب- بمنظور سادگی فرض کنید $r = 0$ و $\Phi(r')$ را بشکل سری تیلور زیر بسط دهید.

$$\begin{aligned} \Phi(r) = & \Phi(0) + X \Phi_X(0) + Y \Phi_Y(0) + Z \Phi_Z(0) \\ & + \frac{1}{2} X^2 \Phi_{XX}(0) + \frac{1}{2} XY \Phi_{XY}(0) + \dots \end{aligned}$$

که مشتق گیری بوسیله زیر نویس ها مشخص شده است. با قرار دادن مستقیم نتیجه فوق در معادله انتگرال نشان دهید که اگر از جملات درجه دوم ببعد سری صرف نظر کنیم فوئو در معادله پخش صدق خواهد کرد و D از رابطه ۳-۷-۵ بدست می‌آید.

این نتیجه را میتوان بشکل زیر تعمیم داد. هرگاه سری کامل در معادله انتگرال قرار داده شود دیده میشود که پس از انتگرال گیری فقط جملاتی را که بشکل $\nabla^2 \Phi$ ، $\nabla^4 \Phi$ ، $\nabla^6 \Phi$ هستند باقی میمانند و فوئو در این صورت تنها بشرطی در معادله پخش صدق خواهد کرد که D از رابطه زیر

$$\frac{\Sigma_a}{2} \sqrt{\frac{D}{\Sigma_a}} \ln \left[\frac{\Sigma_a + \Sigma_a/D}{\Sigma_a - \Sigma_a/D} \right]$$

حساب شود. این یک روش بدست آوردن معادله ۳-۸-۵ برای حالت پراکندگی ایزوتروپ ($\mu = 0$) میباشد.

* درست انگلیسی زیر نویس S از Σ_a اشتباها حذف شده است که در اینجا تصحیح

میشود - ۴۰۰

۳۴-۵- یک تیغه برهنه از کند کننده با ضخامت استادی a محتوی چشمه نوترونی است که بطور یکنواخت توزیع شده و در هر ثانیه S نوترون بازای هر سانتیمتر مکعب آزاد میکند.

فولو جریان حرارتی را در قطعه به روش های زیر بیابید:

الف- با حل مستقیم معادله پخش. ب- با استفاده از روش توابع ویژه، نشان دهید که دو جواب معادل هم هستند.

۳۵-۵- توابع ویژه که در قسمت ۱۰-۵ بدست آمدند توابع زوجی از X هستند و به این دلیل برای مسایلی که شامل توزیع چشمه هایی است که آنها نیز نسبت به X زوج هستند مناسبند. الف- نشان دهید که توابع ویژه برای توزیع چشمه های ناسمخس در یک تیغه مناسب هستند بشکل زیرند.

$$\varphi_n = \begin{cases} \cos \frac{n\pi X}{a}, & n = \text{فرد} \\ \sin \frac{n\pi X}{a}, & n = \text{زوج} \end{cases}$$

ب- نشان دهید که این توابع یک مجموعه متعامد تشکیل میدهند.

۳۶-۵- یک چشمه نوترون که در هر ثانیه S نوترون بازای سانتیمتر مربع آزاد میکند در مرکز تیغه برهنه و نامحدودی ضخامت a از یک کند کننده قرار گرفته است.

الف- میزان جذب نوترون در تیغه را بیابید. ب- میزان نشت نوترون بخارج از تیغه را پیدا کنید. پ- احتمال اینکه یک نوترون از چشمه آزاد شده واز تیغه فرار نکند چقدر است؟

۳۷-۵- تیغه نامحدودی را در نظر بگیرید که محتوی توزیع دلخواهی از چشمه های نوترون که در قسمت ۱۰-۵ بروش توابع ویژه بحث شده در حالت تعادل باید تعداد کل نوترون هایی که توسط چشمه ها در داخل تیغه آزاد میشود مساوی باشد با تعدادی که در تیغه جذب میشود با ضافه تعدادی که از تیغه فرار میکنند، با یکبار بردن عبارتی که در معادله ۱۱-۵ برای $\Phi(X)$ داده شده این شرط را ثابت کنید.

۳۸-۵- یک مکعب برهنه از کند کننده بضلع a در مرکزش شامل یک چشمه نقطه ای ایزوتروپ است که در هر ثانیه S نوترون آزاد میکند.

الف نشان دهید که فولو از رابطه زیر بدست میآید.

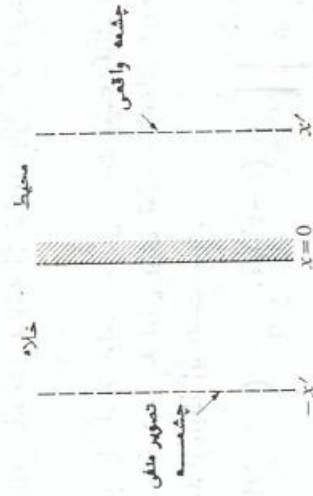
$$\Phi = \frac{aS}{a^2 \Sigma_a} \sum_{n,m,l} \frac{1}{1 + B_{nml}^2 L^2} \cos \frac{l\pi X}{a} \cos \frac{m\pi Y}{a} \cos \frac{n\pi Z}{a}$$

در این صورت فولوی حاصل از دو چشمه سطحی در معادله پخش صدق میکند و در روی سطح محیط ازین میروند. این روش بنام روش تصاویر مشهور است.

الف- به این طریق نشان دهید که کرنل پخش برای یک محیط نیمه بی نهایت چنین است.

$$G(X, X') = \frac{L}{2D} \left[e^{-|X-X'|/L} - e^{-|X'+X|/L} \right]$$

ب- این کرنل را یکبار برده فولورا در یک محیط نیمه بی نهایت که محتوی چشمه های نوترونی باشد که بطور یکنواخت توزیع شده اند حساب کنید.

ش ۱۶-۵

۳۱-۵- چشمه های نوترون در یک تیغه برهنه بی نهایت که ضخامت استادی آن a است طبق رابطه $S(X) = S(X + a/2)$ توزیع شده اند که در آن S یک ثابت است و X از مرکز تیغه اندازه گرفته میشود. نشان دهید که فولو در داخل تیغه از رابطه زیر بدست میآید.

$$\Phi = \frac{Sa}{\Sigma_a} \left[\frac{X}{a} + \frac{1}{2} - \frac{\sinh[(X + a/2)/L]}{\sinh(a/2L)} \right]$$

۳۲-۵- ثابت کنید که:

$$\int_{-a/2}^{a/2} \cos \frac{m\pi X}{a} \cos \frac{n\pi X}{a} dX$$

صفر میشود مگر اینکه $m = n$ باشد.

۳۳-۵- تابع زیر را بر حسب تابع ویژه تیغه بسط دهید.

$$f(X) = A(a^2 - X^2), \quad -a/2 \leq X \leq a/2$$

یک استاد دانشگاه از ناحیه شمالی ایالت نیویورک به شهر نیویورک رفته برای یک گردش دلخواه در مرکز مانهاتان (قسمت کارتریان شهر) در هر چهار راه او بایک سکه دوسرته شیر و خط میکند. چنانچه هردو سرتبه شیر باشد بطرف شمال اگر سرتبه اول شیر و دوم خط باشد بطرف شرق، اگر هردو خط باشد بطرف جنوب و اگر سرتبه اول خط و دوم شیر باشد بطرف مغرب می‌رود. با شیر و خط کردن، این راه پیمایی را تکرار نموده و فاصله متوسطی را که او نظیر پرواز کلاغ از اتاق خود در YMCA پس از طی مسافت کلی در چهار راه پیسوده است تخمین بزنید، فرض کنید که فاصله چهارراه‌ها مساوی است.

۴۱-۵- یک چشمه نوترون نقطه‌ای در یک محیط نامحدودی که نوترون را جذب میکند ولی پراکنده نمی‌کند، یعنی $\Sigma_s \gg \Sigma_a$ قرار گرفته است.

الف- تابع توزیع احتمالی را که جذب نوترون‌ها را بیان کند پیدا کنید.

ب- همان دوم این تابع را حساب کرده و با همان دوم مشابه یک محیط پخش کننده مقایسه کنید.

۴۲-۵- یک چشمه نقطه‌ای ایزوتروپیک انرژی که در هر ثانیه S نوترون آزاد می‌کند $\frac{R}{V}$ از مرکز یک کره بشعاع R از کند کننده‌ای قرار دارد. عبارتی برای نشان دادن فولو در مرکز کره بدست آورید.

که در آن داریم

$$B_{lmn}^r = (l^r + m^r + n^r) \left(\frac{\pi}{a} \right)^r$$

ب- عبارتی برای احتمال فرار یک نوترون چشمه از مکعب بدست آورید.

[راهنمایی: در قسمت (الف) فولو Φ را بصورت سری تابع ویژه سه گانه بسط دهید و با قرار دادن این سری در معادله پخش A_{lmn} را بدست آورید].

$$\Phi = \sum A_{lmn} \cos \frac{l\pi x}{a} \cos \frac{m\pi y}{a} \cos \frac{n\pi z}{a}$$

۳۹-۵- یک چشمه نقطه‌ای از ایزوتروپیک S نوترون در ثانیه آزاد میکند در مرکز یک استوانه قائم از کند کننده بشعاع R و ارتفاع H قرار گرفته است.

الف- با فرض اینکه مبداء مختصات استوانه‌ای در مرکز این استوانه قرار گرفته باشد، نشان دهید که تابع چشمه از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$S(r, z) = \frac{S \delta(r) \delta(z)}{\pi r}$$

ب- نشان دهید که فولو از رابطه زیر

$$\Phi(r, z) = \frac{rs}{\Sigma_a V} \sum_{n=1,2,3,\dots}^{\infty} \frac{\cos(m\pi z/H) J_0(x_n r/R)}{(1 + B_{mn}^* L^*) J_1^*(x_n)}$$

بدست می‌آید که در آن V حجم استوانه بوده و n, x_n امین صفر $J_0(X)$ یعنی $J_0(X_n) = 0$ میباشد و

$$B_{mn}^* = \left(\frac{m\pi}{H} \right)^2 + \left(\frac{x_n}{R} \right)^2$$

[راهنمایی: در قسمت الف به ضمیمه دوم مراجعه شود در قسمت ب، متغاد بودن تابع بسط را که در ضمیمه دوم بحث شده است بکار برید و هردوی $S(r, z)$ و $\Phi(r, z)$ را بصورت سری‌های دوگانه تابع ویژه یعنی:

$$\Phi(r, z) = \sum A_{mn} \cos \left(\frac{m\pi z}{H} \right) J_0 \left(\frac{x_n r}{R} \right)$$

بسط دهید. A_{mn} را با قرار دادن در معادله پخش بدست آورید].
۴۰-۵- اصل اساسی محاسبه مونته کارلو را میتوان در مثال زیر دید.